

dających gospodarstwa rolne w tej samej wsi lub we wsiach przylegających do wspólnoty.

2. Zbycie udziału we wspólnocie gruntowej następuje w formie aktu sporządzonego na piśmie i zatwierdzonego przez właściwy do spraw rolnych i leśnych organ prezydium powiatowej rady narodowej.

Art. 28. 1. W razie zbycia wszystkich gruntów gospodarstwa rolnego przez uprawnionego do udziału we wspólnocie gruntowej udział w tej wspólnocie przechodzi na nabywcę tego gospodarstwa.

2. W razie zbycia części gruntów określonych w ust. 1, udział we wspólnocie gruntowej zachowuje dotychczasowy właściciel, chyba że na podstawie umowy odstąpi swe uprawnienia nabywcy. Jeżeli jednak zbywca pozostawia sobie obszar użytków rolnych nie większy niż 0,1 ha, udział we wspólnocie gruntowej przechodzi na nabywcę.

Art. 29. Jeżeli gospodarstwo rolne, z którego posiadaniem był związany udział we wspólnocie gruntowej, zostało podzielone na części w drodze działu spadku lub wyjścia ze współwłasności, udział we wspólnocie ulega podziałowi proporcjonalnie do obszaru tych części.

Art. 30. Uprawnieni do udziału we wspólnocie gruntowej stanowiącej w całości lub w części lasy, grunty leśne lub nieużytki przeznaczone do zalesienia mogą się zrzec na rzecz Państwa uprawnien do udziału we wspólnocie w zakresie obejmującym te lasy, grunty leśne i nieużytki. Zrzeczenie się udziału następuje w trybie przepisu art. 27 ust. 2.

Rozdział 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 31. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o właściwym do spraw rolnych i leśnych organie prezydium powiatowej

rady narodowej, odnosi się to odpowiednio do właściwego do spraw rolnych i leśnych organu prezydium miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat bądź dzielnicowej rady narodowej w mieście wyłączonym z województwa.

2. Jeżeli wspólnota gruntowa położona jest na obszarze objętym ustawą z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159), decyzje w sprawach wynikających z niniejszej ustawy wydawane będą w porozumieniu z właściwym do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej organem prezydium powiatowej (miejskiej miasta stanowiącego powiat bądź miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej.

Art. 32. Z dniem wejścia w życie ustawy dotychczasowe spółki do zagospodarowania wspólnot gruntowych podlegają likwidacji na zasadach przewidzianych w ich statutach, a zadania związane z zagospodarowaniem wspólnot mogą wykonywać nie dłużej niż do czasu utworzenia nowej spółki stosownie do przepisów art. 14 i 25 niniejszej ustawy.

Art. 33. Postępowanie w zakresie uporządkowania wspólnot gruntowych wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy powinno być zakończone w trybie przepisów dotychczasowych.

Art. 34. Traci moc:

- 1) art. 7 ust. 1 lit. b) oraz art. 22 ust. 2 lit. a) i art. 24 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. z 1927 r. Nr 92, poz. 833 z późniejszymi zmianami),
- 2) ustawa z dnia 4 maja 1938 r. o uporządkowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 33, poz. 290).

Art. 35. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

170

USTAWA

z dnia 29 czerwca 1963 r.

zmieniająca ustawę o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

Art. 1. W ustawie z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1958 r. Nr 31, poz. 136 i z 1962 r. Nr 34, poz. 158) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1:

a) w pkt 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) stałe stacje pomp,”

b) w pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) rowy odpływowe ze zdrenowanych gruntów — poza obszarem drenowania lub rowy i rurociągi odwadniające i nawadniające — poza obszarem meliorowanym,”

c) w pkt 3 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) zagospodarowanie zmeliorowanych, jak również nie wymagających melioracji trwałych łąk i pastwisk oraz nieużytków przeznaczonych na takie łąki i pastwiska po ich zmeliorowaniu,”

2) w art. 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonywanie melioracji wodnych podstawowych oraz budowa dróg dojazdowych, niezbędnych dla umożliwienia właściwego użytkowania zmeliorowanych obszarów, należy do Państwa, a wykonywanie melioracji półpodstawowych i szczegółowych — do spółek wodnych i zainteresowanych właścicieli gruntów,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na wniosek spółki wodnej, spółdzielni produkcyjnej lub większości zainteresowanych właścicieli gruntów nie zorganizowanych w spółkę wodną, jak również na wniosek nie zorganizowanych w taką spółkę właścicieli co najmniej połowy ogólnego obszaru gruntów przewidzianych do zmeliorowania — organ administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej może podjąć decyzję o wykonaniu melioracji półpodstawowych i szczegółowych przez Państwo za zwrotem części kosztów,”

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli melioracje mają być przeprowadzone na gruntach położonych w obrębie terenów bagiennych lub kompleksów łąkowo-pastwiskowych, jak również na terenach przewidzianych do rolniczego wykorzystania ścieków, Państwo za zgodą zainteresowanego właściciela takich gruntów może zamiast przypadającej od niego opłaty melioracyjnej przejąć odpowiednią część tych gruntów,”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Spółki wodne, spółdzielnie produkcyjne oraz zainteresowani właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną mogą być zobowiązani do

- bezpośredniego udziału w realizacji robót na terenie melioracyjnym, w skład którego wchodzi grunty objęte ich działalnością bądź stanowiące ich własność przez świadczenie robocizny lub usług transportowych bądź przez dostarczenie materiałów.”,
- e) w ust. 5 w pkt 2 kropkę na końcu punktu zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 3, 4 i 5 w brzmieniu:
- „3) przypadki, w których w ramach prac melioracyjnych można wykonywać drogi dojazdowe określone w ust. 1, oraz kategorie osób zobowiązanych do utrzymywania tych dróg, zasady podziału kosztów w utrzymywaniu dróg dojazdowych i organy administracji państwowej właściwe do sprawowania nadzoru nad tymi drogami,
- 4) zasady i tryb przejmowania gruntów, o których mowa w ust. 3a,
- 5) zasady i tryb nakładania obowiązku świadczeń określonych w ust. 4, jak również organy administracji państwowej, właściwe w tych sprawach.”;
- 3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:
- „Art. 4a. 1. W poszczególnych przypadkach, jeśli tego wymaga interes racjonalnej gospodarki rolnej, prezydium powiatowej rady narodowej, na wniosek organu administracji rolnej tego prezydium, zgłoszony za zgodą organu administracji rolnej prezydium wojewódzkiej rady narodowej, może z urzędu podjąć uchwałę o przeprowadzeniu melioracji półpodstawowych i szczegółowych.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, powinna być uzgodniona z właściwym organem administracji wodnej, jeżeli dotyczy gruntów objętych działalnością spółki wodnej.
3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 4 ust. 3—6.”;
- 4) art. 5 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 5. 1. Decyzje w sprawie wykonania przez Państwo melioracji półpodstawowych i szczegółowych podaje się do wiadomości zainteresowanych przez wywieszenie w biurze gromadzkiej rady narodowej na okres 14 dni.
2. Ostateczna decyzja uprawnia wykonawcę do wejścia na grunt w celu przeprowadzenia melioracji.”;
- 5) w art. 6:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Opłaty melioracyjne za odbudowę drenowania ustala się proporcjonalnie do powierzchni tych gruntów należących do poszczególnych właścicieli, które objęte są danym systemem drenarskim.”,
- b) w ust. 2 po wyrazach „zalicza się wartość materiału” dodaje się przecinek oraz wyrazy „usług transportowych”;
- 6) w art. 7 ust. 5 powołanie „w art. 5” zastępuje się powołaniem „w art. 4, 4a i 5”;
- 7) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:
- „Art. 10a. 1. Przewidziane do zmeliorowania grunty, położone w obrębie terenów bagiennych oraz kompleksów łąkowo-pastwiskowych, mogą być wyłączone w całości lub w części na rzecz Państwa na zasadach i w trybie przewidzianych w przepisach o wyłączeniu nieruchomości.
2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, może być przeprowadzone w tych przypadkach, gdy wymagają tego względy racjonalnego wykorzystania całego terenu bagiennego lub kompleksu łąkowo-pastwiskowego, a w szczególności, gdy przy tym właściciel gruntów:
- 1) nie prowadzi w ogóle gospodarstwa rolnego bądź
- 2) prowadzi je, ale gospodarstwo to położone jest w takiej odległości od gruntów meliorowanych, że racjonalne ich wykorzystanie jest niemożliwe lub w znaczny sposób utrudnione, bądź
- 3) charakter gospodarstwa rolnego i jego zdolność produkcyjna wskazują, że grunty te w jego ramach nie mogą być w pełni wykorzystane.
3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do gruntów przewidzianych do rolniczego wykorzystania ścieków, z tym że wyłączeniem powinien być objęty obszar gruntu niezbędny dla prowadzenia przez Państwa odpowiedniej gospodarki rolnej lub leśnej zapewniającej możliwość odbioru ścieków w ciągu całego roku.
4. W razie wyłączenia części gruntów określonych w ust. 1 i 3 przypadające za ten grunt odszkodowanie może być zaliczone na poczet opłat za zmeliorowanie pozostałej części gruntów meliorowanych należących do tego właściciela.”;
- 8) w art. 11 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Zakłady wyrządzające szkodę przez odprowadzanie ścieków do urządzeń melioracji wodnych ponoszą taką część kosztów konserwacji tych urządzeń, w jakiej odprowadzane przez nie ścieki spowodowały, zwiększyły koszty konserwacji; wysokość tych kosztów ustala się w postępowaniu wodnoprawnym, jeżeli odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pozwolenia wodnoprawnego; w pozostałych przypadkach o wysokości tych kosztów orzeka organ administracji rolnej prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.”;
- 9) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:
- „Art. 12a. Jeżeli stacje pomp lub urządzenia melioracji wodnych określonych w art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 1 znajdują się na gruntach państwowych oddanych w zarząd, użytkowanie lub dzierżawę, konserwacja i eksploatacja tych urządzeń należy do zarządcy, użytkownika lub dzierżawcy takich gruntów.”;
- 10) w art. 15 ust. 2 wyrazy „o których mowa w art. 11—14” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 11 ust. 2 i 3 oraz w art. 12—14”;
- 11) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:
- „Art. 15a. 1. Prezydium gromadzkiej rady narodowej może wezwać właścicieli użytków rolnych do sprzętu pługów, w oznaczonym terminie, z terenów zmeliorowanych zaopatrzonych w urządzenia nawadniające; decyzję w tej sprawie prezydium gromadzkiej rady narodowej podaje do wiadomości zainteresowanych przez zawiadomienie sołtysów oraz wywieszenie w biurze gromadzkiej rady narodowej na przeciąg 14 dni w okresie przed wyznaczonym terminem sprzętu pługów.
2. Wniesienie odwołania od decyzji określonej w ust. 1 nie wstrzymuje wykonania tej decyzji.”;

12) w art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kto mimo upomnienia biura gromadzkiej rady narodowej nie wykonuje obowiązku konserwacji urządzeń melioracji wodnych (art. 11 ust. 2, art. 12, art. 13 i 14) bądź mimo wezwania nie wykona w terminie wskazanym w obwieszczeniu obowiązków określonych w art. 15a, podlega karze grzywny do 1.000 złotych. Jeżeli do konserwacji urządzeń melioracji wodnych lub wykonania czynności, o których mowa w art. 15a, jest obowiązana osoba prawna lub instytucja państwowa, karę nakłada się na osobę, której powierzono konserwację tych urządzeń lub do

obowiązku której należało wykonanie tych czynności.”

Art. 2. Minister Rolnictwa ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

171

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1963 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Komitetu Nauki i Techniki oraz zasad współdziałania z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów, Polską Akademią Nauk i ministrami (kierownikami urzędów centralnych).

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1963 r. o utworzeniu Komitetu Nauki i Techniki (Dz. U. Nr 28, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. Komitet Nauki i Techniki, zwany w dalszym ciągu „Komitetem”, obejmuje swym zakresem działania:

- 1) badania naukowe, podstawowe i stosowane, związane z rozwojem gospodarki narodowej,
- 2) wszystkie dziedziny techniki.
2. Wykaz kierunków badań naukowych i ważniejszych problemów naukowych objętych zakresem działania Komitetu ustala Komitet w porozumieniu z Polską Akademią Nauk.
3. W ramach swego zakresu działania Komitet:
 - 1) opracowuje generalne założenia rozwoju nauki i techniki, zapewnia umieszczenie w projektach planów gospodarczych i planach resortów podstawowych zadań i wskaźników w zakresie prac naukowo-badawczych, projektowo-technologicznych, organizacyjno-technicznych, konstrukcyjnych i prac doświadczalnych, analizuje ich realizację oraz ocenia efektywność ekonomiczną tych badań i prac; przygotowuje i przedstawia Radzie Ministrów projekty perspektywicznych i wieloletnich planów prac naukowo-badawczych o szczególnym znaczeniu dla rozwoju gospodarki narodowej, ich finansowania oraz plany wprowadzenia do praktyki osiągnięć nauki i techniki o podstawowym znaczeniu,
 - 2) opiniuje z punktu widzenia rozwoju nauki, postępu technicznego i wykorzystania osiągnięć naukowych projekty narodowych planów gospodarczych oraz sporządza projekty zbiorczych planów rozwoju materialno-technicznej bazy nauki,
 - 3) ustala wytyczne w sprawach metod i kierunków rekonstrukcji organizacyjno-technicznej gałęzi gospodarki narodowej,
 - 4) inicjuje lub organizuje oraz koordynuje realizację badań naukowych i prac naukowo-badawczych, mających szczególne znaczenie dla planowego rozwoju gospodarki narodowej i postępu technicznego; zapewnia środki mające na celu szybkie i prawidłowe wykorzystanie praktyczne osiągnięć nauki i techniki o podstawowym znaczeniu dla gospodarki narodowej,
 - 5) koordynuje działalność naukowo-badawczą Polskiej Akademii Nauk, resortu szkolnictwa wyższego i innych resortów oraz organów państwowych i instytucji w zakresie problemów związanych z rozwojem gospodarki narodowej, zapewniając wyprzedzający charakter badań naukowych i zharmonizowanie działalności naukowo-badawczej z potrzebami gospodarki narodowej,

- 6) ustala w porozumieniu z Komitetem Współpracy Gospodarczej z Zagranicą, Polską Akademią Nauk i zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych) problematykę naukową i techniczną ważną dla rozwoju gospodarki narodowej, umieszczaną w międzynarodowych porozumieniach wielostronnych i dwustronnych; ustala wytyczne do prac stałej Komisji do spraw Koordynacji Badań Naukowych i Technicznych działającej w ramach Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej; inicjuje, organizuje i koordynuje wykorzystanie w kraju zagranicznych osiągnięć naukowych i technicznych o znaczeniu międzyresortowym,
- 7) opracowuje zasady tworzenia i ustala ogólne kierunki działania placówek naukowo-badawczych, projektowo-technologicznych i konstrukcyjnych oraz ustala metody projektowania technologicznego i organizacji produkcji zakładów wytwórczych i usługowych, z uwzględnieniem nowoczesnych osiągnięć nauki, techniki i organizacji; ustala wiodące jednostki organizacyjne w określonych problemach i tematach naukowo-badawczych o charakterze międzyresortowym,
- 8) przygotowuje ogólne wytyczne w sprawie kształcenia kadr naukowych, inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych pod kątem potrzeb rozwoju gospodarki narodowej, czuwa nad racjonalnym rozmieszczeniem i wykorzystaniem kadr naukowych; ustala wytyczne i koordynuje, w miarę potrzeby, doskonalenie kadr naukowych, inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych,
- 9) opracowuje zasady i przedstawia Radzie Ministrów wnioski w sprawie: finansowania badań naukowych, placówek naukowo-badawczych, ośrodków informacji naukowej i techniczno-ekonomicznej oraz postępu technicznego, podziału środków finansowych na badania naukowe i rozwój techniki; opracowuje zbiorcze zestawienia środków na finansowanie nauki; analizuje wykorzystanie środków finansowych przeznaczonych na te cele; ustala zasady obliczania i analizy kosztów oraz oceny efektywności ekonomicznej badań naukowych i postępu technicznego,
- 10) ustala wytyczne i koordynuje działalność w zakresie informacji naukowej i techniczno-ekonomicznej; ustala ogólne wytyczne w zakresie wydawnictw i tłumaczeń naukowych i technicznych,
- 11) opiniuje, na zlecenie Rządu lub z własnej inicjatywy, założenia i projekty wstępne szczególnie ważnych inwestycji pod kątem ich poziomu technicznego; ustala wytycz-